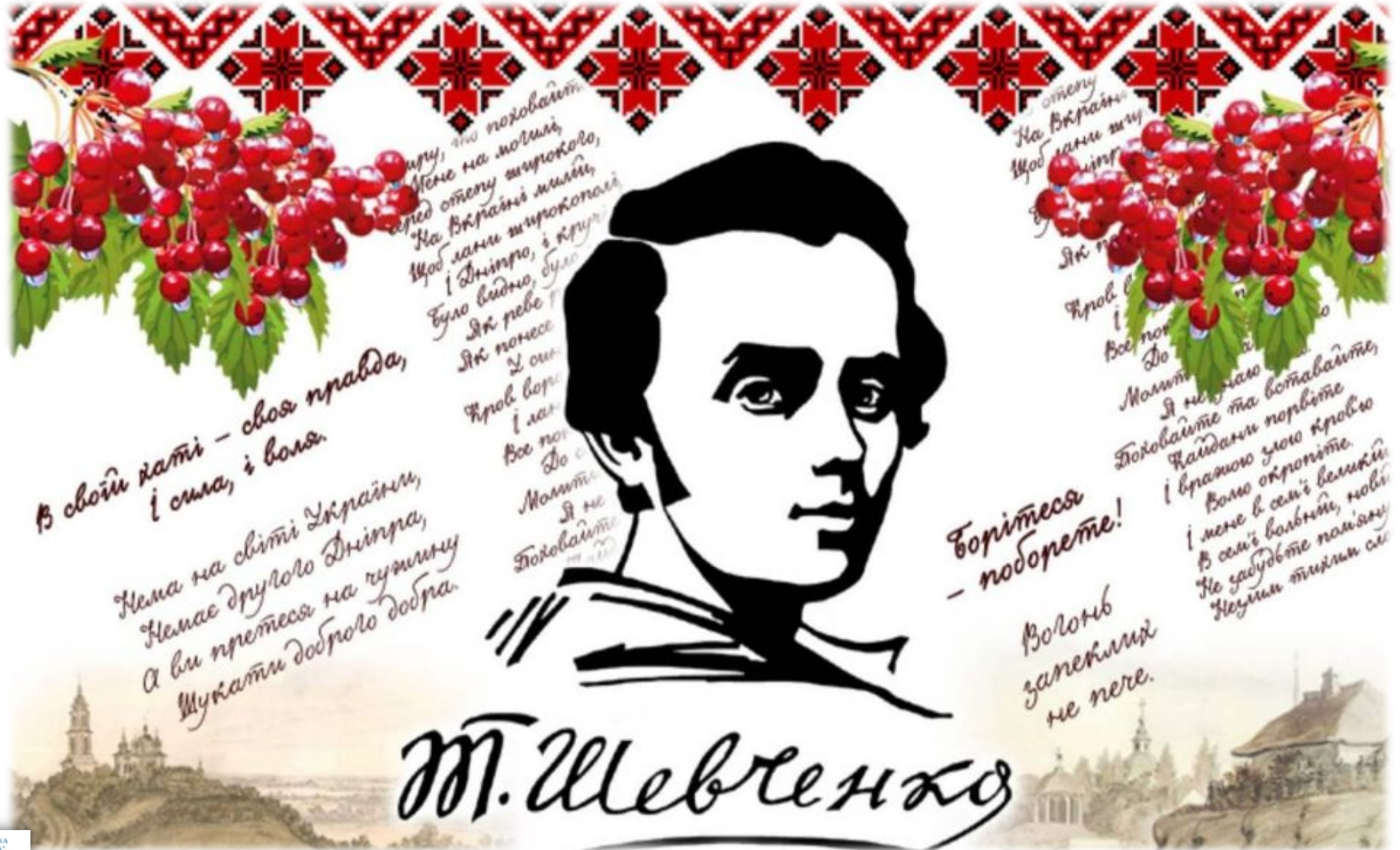

«Свою Україну любіть...»

Тематичний перегляд

В своїй каті - своя правда,
і сила, і воля.

Нема на світі України,
Немає друлого Дніпра,
А ви претесь на чужину
Шукати доброго добра.

Дру, що поховайт.
Мене на полі,
перед отену широкого,
На Вкраїні милої,
Щоб лани широкі,
і Дніпро, і кручі,
Було видно, було
Як реве і кричить
Як понесе
І сонце
Кров борі
і лани
Все по
До
Молити
Я не
Поховайт

Борітєся
- поборєтє!

Волоць
запєклий
не перє.

Молити
Я не маю
Поховайтє та вотавайтє,
Кайдани порвітє
і вранюю злого кровю
Воло окронтє
і мене в сєлі великій
В сєлі волынї, новї
Не забудтє пам'ятю
Незми тїмнє сї

Т. Шевченко

9 березня 2024 року

210-та річниця від дня народження Тараса Григоровича Шевченка

Цього року Україна відзначає 210-ту річницю з дня народження Тараса Григоровича Шевченка — Великого Кобзаря.

Тарас Григорович Шевченко – велика і невмируща слава нашого народу. В його особі український народ зібрав свої найкращі духовні сили і обрав його співцем своєї історичної слави, власних сподівань і прагнень.

Під думи народні настроював свою ліру Кобзар, тому й оживало в слові його все те, що таїлося в самій глибині серця. Із тим скарбом – словом свого найкращого сина – український народ виходить до всіх людей землі.

До Дня народження Т.Г. Шевченка у науковій бібліотеці НУ "Запорізька політехніка" експонується книжкова виставка "Свою Україну любить...", на якій представлені прозові твори, поезія поета, публіцистична, художньо - документальна, мистецька література про генія слова. Бажаючих перечитати, згадати або, можливо, і ознайомитися з творчістю великого українського поета запрошуємо на абонемент художньої літератури (5 корпус, ауд.514).

Приємного перегляду!

9 березня 1814 року в маленькому селі Моринці на Черкащині народився хлопчик, якому було назначено долею стати Пророком для українців, пробудити нас від національної сплячки і прославити українську літературу .

Тарас Шевченко - видатний український поет, прозаїк, драматург, художник, політичний і громадський діяч. Він був людиною універсальних обдарувань та інтересів.

Все його життя і творчість були присвячені українському народу. Поет мріяв про ті часи, коли його країна буде незалежною суверенною державою, коли в Україні шануватимуться мова, культура та історія народу, а люди будуть щасливими.

Народився Тарас в багатодітній родині кріпаків. З раннього дитинства він виявляв хист до поезії та малювання. У віці 11 років хлопчик осиротів. Він довго шукав собі вчителя і наймався на різну тяжку роботу. Зрештою, у 14 років його взяли "козачком" до двору поміщика П. Енгельгарда, з яким Тарас переїхав спочатку до Вільно, а потім - до Петербурга. У 1832 р. Шевченка віддали "у науку" до художника В. Ширяєва. А вже у 1838 році за підтримки К. Брюллова, В. Жуковського, Є. Гребінки, І. Сошенка та інших Шевченка викупили з кріпацтва.

В 1838-1843 роках Шевченко навчався в Петербурзькій академії мистецтв. Цей період він називав найкращим у своєму житті. Тут він багато малював, а також створив рукопис своєї майбутньої збірки "Кобзар". У 1843 році повернувся до України і подорожував багатьма містами, робив замальовки і писав патріотичні вірші. Під час подорожей Шевченко написав багато антиімперських творів, які не могли бути надруковані, але їх таємно переписували і вчили напам'ять. У 1845 році він написав свій славнозвісний "Заповіт".

У лютому 1847 року Тараса Григоровича затверджено на посаду викладача малювання Київського університету. А вже 24 березня 1847 р. Шевченка заарештували за участь у діяльності Кирило-Мефодіївського товариства і за "мрії про можливість Україні існувати як окремій державі", виказані у його збірці "Кобзар". Заслано поета до Орської фортеці Оренбурзького окремого корпусу з царською резолюцією про заборону писати і малювати. Під час заслання Шевченко як художник увійшов до складу експедиції, завданням якої було дослідження Аральського моря.

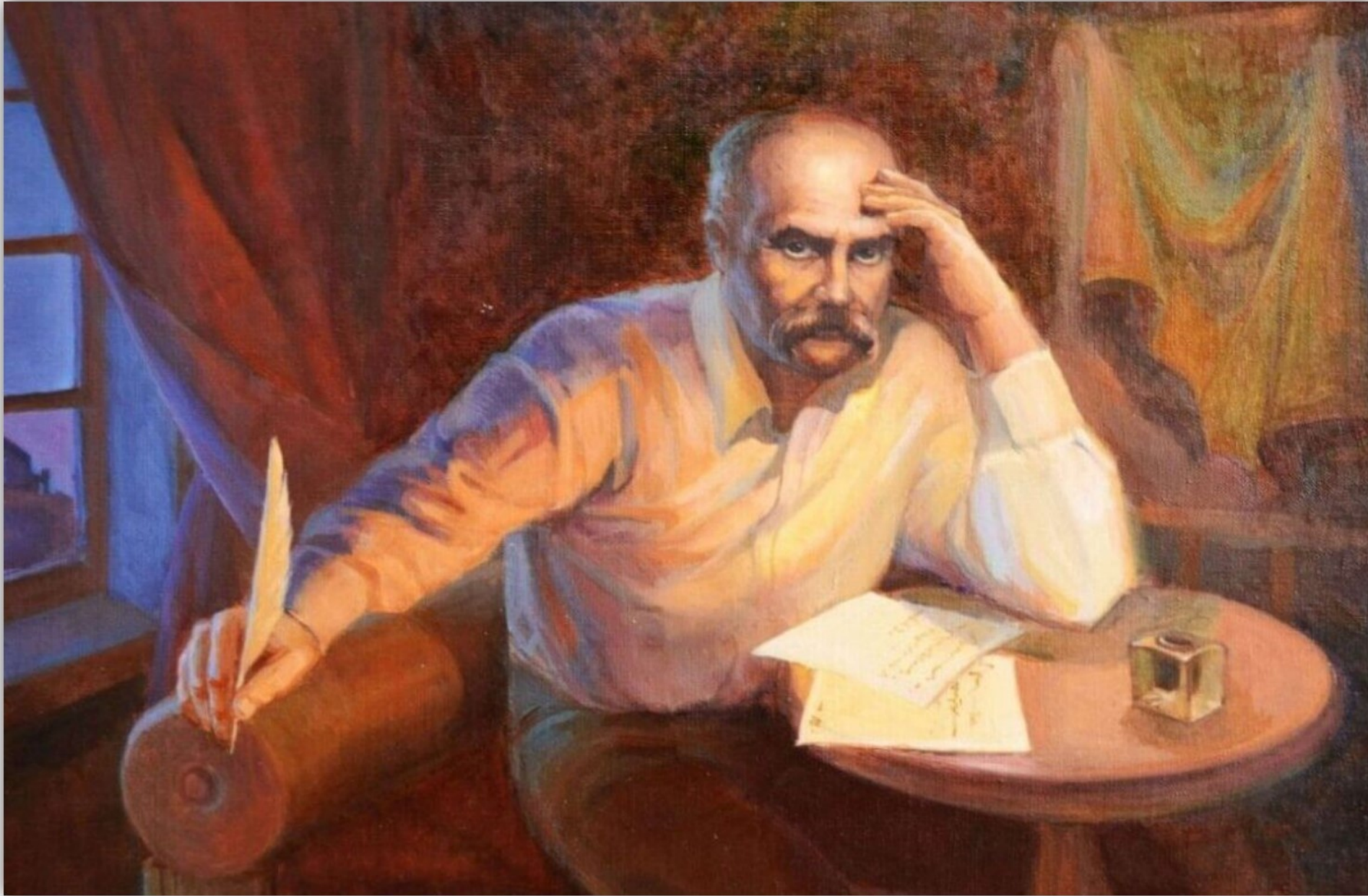
Провів Тарас Григорович в арештах і засланнях 10 років, але продовжив писати і малювати попри сувору заборону.

У 1857 році зусиллями друзів поета повернули з заслання. В Україну він зміг повернутися у 1859 році, але перебував під наглядом поліції. Йому заборонили постійно проживати в Україні і зобов'язали переїхати до столиці. У 1860 році вийшла остання збірка Шевченка "І виріс я на чужині...", де він висловив свої погляди на життя. Знову був заарештований у тому ж році. Десятирічне заслання, хвороби призвели до передчасної смерті Тараса Шевченка.

Помер поет 10 березня 1861 року в Петербурзі і був похований на Смоленському цвинтарі у Петербурзі. А у травні 1861 року перепоховали Шевченка в Каневі на Чернечій горі згідно з його заповітом.

Будучи людиною універсальних обдарувань та інтересів, Шевченко залишив по собі величезну творчу спадщину.

Писати вірші почав у другій половині 30-х років. У 1840 році в Петербурзі вийшла його перша збірка поезій "Кобзар", у 1845 році - героїчно-романтична поема "Гайдамаки". В 1843-1845 роках він написав цикл поезій "Три літа" (центральною твором якого є "Сон"), поему "Кавказ", послання "І мертвим і живим...", поезії "Чигирине, Чигирине", "Великий льох", "Стоїть в селі Суботові" та ін., в яких гостро виступив проти соціально-національного гноблення українського народу.

Під час ув'язнення писав вірші, які згодом об'єднав у цикл "В казематі".

У 1854-1858 роках написав російською мовою повісті "Музикант", "Художник", "Нещасний", "Капітанша", "Близнята". Останніми прозовими творами Т. Шевченка є повість "Прогулянка з задоволенням і не без моралі" (1856-1858) та щоденникові записи "Журнал". В Україні у 1858 році Тарас Григорович написав низку високих зразків інтимної та пейзажної лірики. Кілька творів Шевченка цього періоду опубліковано в журналі "Основа" та альманасі "Хата".

Його творчість мала вирішальне значення у становленні й розвитку нової української літератури та стала джерелом натхнення для багатьох сучасних митців.

До того ж Шевченко – один із найвидатніших майстрів українського образотворчого мистецтва. Він є автором понад тисячі мистецьких творів.

Вірші Тараса Шевченка перекладені більш ніж ста мовами світу і навіть мовою есперанто.

Цікаві факти про Тараса Шевченка

- Багато дворян вивчали українську мову, щоб читати його поезію;
- Шевченко ніколи не цурався міцного слова, тому у повному зібранні його творів можна знайти лайливі слова;
- Тарас Григорович дуже любив спілкуватися з дітьми і завжди зупинявся, щоб поговорити з малечою;
- Сам Шевченко за життя називав Кобзарем Івана Котляревського. Він дуже поважав Котляревського за те, що той намагався відновити національну літературу в умовах бездержавності;
- Був надзвичайно талановитим художником. Він створив понад 1300 картин, з яких до нашого часу збереглися більше 800. Переважно малював українські народні сюжети і селянський побут. Створював ілюстрації до власних творів. Також любив малювати автопортрети;
- Одразу після смерті Кобзаря з'явилося багато чуток щодо його алкоголізму. Біограф митця Олександр Конинський вважає, що такі чутки дуже перебільшені. Шевченко кілька разів випивав з "мочемордами" - так називали дворян, які збиралися на застіллях. Але п'яні вечірки йому швидко набридли. Також поет любив ром з чаєм, але не зловживав таким напоєм;
- Радянська влада не могла просто заборонити твори Шевченка, бо вони були занадто відомі. Замість цього Кобзаря намагалися дискредитувати;
- Найменше видання «Кобзаря» має розмір близько половини квадратного міліметра. Створив його український майстер Микола Сядристий. «Кобзарю» поета у Черкасах присвячено цілий музей;
- У 1975 році один із кратерів на Меркурії був названий на честь Шевченка. Діаметр цього кратера – 137 кілометрів;
- По всьому світу українському поетові встановлено 1384 пам'ятники. Більшість із них – 1256 – розташовані на території України, ще 128 – у 35 країнах світу, зокрема, Бразилії, США, Китаї тощо.

